

Şanlı Tarihimiz

Hadimli bir kahraman

Şehit Hafız Abdülezel Paşa

(1823-1897)

Bir savaş dönüşü Hadim'de dostlarından birine "Cenab-ı Hak hafızlık nimeri ve pašalık gibi iki rütbe bahsetti. Şimdi bir üçüncüsünü istiyorum, o da şehitlik rütbesidir" diyen Abdülezel Paşa Alasonya'da şehitlik mertebesine kavuşmuştu.

Şahsiyeti:

Abdülezel Paşa
Osmanlı Devleti'nin son zamanlarında yetişen kıymetli bir paşadır. İkinci Abdülhamid Han'ın kahraman ve şehit kumandanlarından. 1823 yılında Konya'nın Hadim Kazası'nda doğdu. 1897 senesinde yapılan Osmanlı Yunan harbinde şehit düştü. Abdülezel Paşa, uzun boylu, çok geniş göğüslü, aslan gibi yiğit idi. Kur'an-ı Kerim ezberlemişti. Sesi güzel olup seri okurdu. Yakın dostları onun devamlı hatim okuduğunu ve buna aralıksız elli sene devam ettiğini söylemişlerdir.

Hazırlayan:

Mustafa Gülcen
S.Ü. Eğitim Fakültesi
Tarih Öğretim Görevlisi

Savaşları:

İlk askerliğini, 1843-1844 yıllarında Lübnan eyaletine bağlı Akka'da yaptı. 1853 senesinde Hüseyin Paşa'nın yaveri olarak Kırım, 1862'de Karadağ, 1866'da yüzbaşı rütbesi ile Girit savaşlarına katıldı. 1872 senesinde binbaşı rütbesi ile Giresun taburuna tayin edildi. Bu taburla birlikte Sırbistan muharebesine katıldı. Bu seferde Aleksin mevkiindeki savaşta büyük kahramanlık gösterdi.

Plevne muharebesinde de bulundu. Bu sırada mirliva yani albay idi. Abdülezel Paşa, bu savaşta fevkalade kahramanlık gösterdi. İstanbul'a dönünce İkinci Abdülhamid Han, Abdülezel Paşa'nın göğsüne, kendi eliyle müstesna bir kahramanlık nişanı olan Plevne madalyasını taktı.

Abdülezel Paşa, bundan sonra Jandarma teşkilatına tayin edilerek, Hicaz'a gönderildi. Bir müddet sonra tekrar İstanbul'a geldi ve pašalığa terfi etti.

Alasonya Savaşında bir Kahramanlık Timsali İdi:

Abdülezel Paşa, 1897 senesinde vuku bulan Osmanlı Yunan harbinde Alasonya ordusunun ikinci Tugay kumandanı idi. Yirmi altıncı ve son defa savaşa katılıyordu. Savaş başlar başlamaz, Yunan kuvvetleri Osmanlı hudutlarına hücum etti. Ordusuyla Alasonya'da bulunan ve hücumu geçmek üzere hazır bekleyen Abdülezel Paşa, hücum emrini alır almaz, birliği ile Pınarhisar'a yürüdü. Hududa ulaşınca, bir avuç Osmanlı askerinin, hudut kulelerine hücum eden Yunan kuvvetlerine karşı kahramanca döğüşünü gördü. Üzerlerine yağmur gibi mermi ve top gülleri yağdığı halde kahraman Osmanlı askerleri bu dehşetli hale aldirmeden müdafaa ediyorlar ve şehitlik mertebesine sevinerek, yürüyorlardı. Abdülezel Paşa, bu hali görünce hemen harekete geçti. Ancak düşmanın açtığı şiddetli top atışından bir türlü kulelere

yanışılmıyordu. Hiddetinden yerinde duramayan Paşa; "Aman ya Rabbi cayır cayır yandıklarını ve şehit düştüklerini görüyoruz da yardım için bir türlü yanaşmaya fırsat bulamıyoruz. Vatan evlatları kulelerde mahvolacak. Ah bir akşam olsa, ortalık kararsa" diye çırpınıyor ve çok üzülüyordu. Nihayet beklediği zaman geldi ve ortalık karardı. Hemen bir tabur asker alıp kulelerdeki askerleri kurtardı. Bundan sonra sabaha kadar tugayını mevzilere yerleştirip, savaşa hazır hale soktu. Sabahın erken saatlerinde Yunan mevzilerini topçu ateşi altına aldı. Bir müddet sonra birliğine hücum emri verdi. Artık silahlar konuşuyordu. Abdülezel Paşa, emrindeki tugay ile düşmana yaklaştıkça düşman adım adım geri çekiliyor ve bazen de aniden saldıyordu.

Abdülezel Paşa, tepeleri daima bir top ateşine tutan Yunanlılar'a, ve bu düşman toplarını susturmayan kendi topçu komutanına kızılıyordu. Emir subayını topçu komutanına göndererek; "Ne oluyor, neden gayret göstermez? Görmey mi ki kafir topçusu fırsat vermez. Yunanlıyı baraj ateş tutup sindirsin ki, hücum için fırsat bulalım" diye çıkışıyordu. Paşa, bu çetin muharebeler esnasında düşmanın ölüm saçan mermi yağmuru karşısında hep ayakta duruyor, emir veriyordu. Bazan ileri hatlara kadar atılıyor, askerleri teşvik ediyordu. Onun bu halini düşman da görmüş olmalı ki Paşa'nın bulunduğu yere ateşini teksif etmişti.

Onun vurulacağından korkan Kurmay Başkanı Paşa'nın yanına sokularak:

"Paşam, hayatınızı tehlikeye sokuyorsunuz. Mermiler yanlarımıza düşüyor, başımızın üzerinde uçuyor. Biraz ihtiyatlı olup kendinizi koruyunuz..." dedi.

Tarihi Bir Hitap ve Şehadet:
O ise: "Ey oğul! Eceli gelmeden insan ölmez. Ben elli senedir böyle savaştım! Hamdotsun hiçbir şey olmadı. Hep

yürürsek onlar kaçarlar. Hep beraber Allah, Allah! diyerek hücum edelim!..."
Sonra da Papalivata, Tırpan ve Misfaki tepelerini göstererek şöyle dedi: "Arslanlarım! Şu gördüğünüz tepenin alınması bizim için çok mühim ve pek şanlı bir muzafferiyet kazandıracaktır. Siz ki Milano Geçidi gibi en zor geçiti aşmış, en çetin yerlere hücum ederek, Osmanlı'nın kahramanlığını bütün cihana gösterdiniz. Siz kahramanların evlatlarıdır. Allah'ın yardımını bekleyin. Biz düşman üzerine

yürürsek onlar kaçarlar. Hep beraber Allah, Allah! diyerek hücum edelim!..."
Sonra da Papalivata, Tırpan ve Misfaki tepelerini göstererek şöyle dedi: "Arslanlarım! Şu gördüğünüz tepenin alınması bizim için çok mühim ve pek şanlı bir muzafferiyet kazandıracaktır. Siz ki Milano Geçidi gibi en zor geçiti aşmış, en çetin yerlere hücum ederek, Osmanlı'nın kahramanlığını bütün cihana gösterdiniz. Siz kahramanların evlatlarıdır. Allah'ın yardımını bekleyin. Biz düşman üzerine

üzerinde vuku bulacak kahramanca bir hücumla, zaten gözü yılmış olan düşmanı tamamen perişan edeceğimizi, şancağımızı ortaya dikerek, Osmanlı'nın şanını yücelteceğimizi ümit ediyorum. Eğer bu tepeyi zabtederseniz önünüzde çiçeklerle süslenmiş geniş bir zafer sahrası açılacak. Bütün İslam alemi ve Osmanlı'lar sizin bu kahramanca zaferinizden dolayı ilanı şükran ve iftihar edeceklerdir. Analarınız sizi bugün için doğurdu, bugün için büyüttü.

Yeryüzünde bulunan bütün müslümanların halifesi, padişahımız Abdülhamid Han hazretleri sizi bugün için yetiştirdi. Vatan bugün sizden fedakarlık bekliyor. Hülasa bugün şan ve namus, devlet ve millet sizin süngülerinizle ayakta duracaktır. Eğer arslanlar gibi bir hücumla şu tepeyi zapt edecek olursanız namusu korumunuz ve vatanı yüceltmiş olursunuz. Devletimizin gelecekteki zaferlerine de öncülük etmiş olacaksınız.

Asker evlatları! Size son bir vasiyetim var ki: yerine getirilmesini rica ederim! Eğer ben şu tepenin tarafımızdan alınmasını görmeden evvel şehit olursam cesedimi burada defn etmiyerek, mutlaka bu tepeyi olarak üzerinde benim için bir kabir kazıp beni oraya defn ediniz! Şayet bu tepeyi ele geçiremeyecek olursanız, bırakın cesedimi bu topraklar üzerinde kurtlara kuşlara yem olsun!

Evlatları! Sizin dağları aşan hücumunuza böyle tepeler elbette dayanamaz. Bu bakımdan mutlaka bu tepeyi zapt etmenizi istiyorum!... Allah'ın yardımı Peygamberimizin himmeti ve Padişahımızın duası bizimledir. Haydi arslanlarım! Arş ileri, daima ileri..."

Abdülezel Paşa, emrindeki birliğe yaptığı bu konuşma ile askeri şevke getirdi ve birden bire atına atlayıp mahmuzlayarak hücumu geçti. Emrindeki birlikte aynı arzu ile kendisini takip etti. Artık Yunan askeri kaçıyor, kahraman Osmanlı askerleri Allah Allah nidalarıyla düşmanı kovuluyordu. Abdülezel Paşa, 75 yaşında olmasına rağmen delikanlı çevikliği ile at sürüyor, silahını doğrultup kurşun atıyordu. Sonunda alma bir düşman kurşunu isabet etti.

Kanlar içinde yıkılmadan atının yelesine yapışarak bir müddet daha gitti. Mertebelere en yücesi olan şehitliğe kavuşmuştu. Durumunu anlayan Gemlik Tabur Komutanı onu atından indirdi. Sanki güler gibiydi. Önce Pürnartep'e defn edildi. Sonra Alasonya'ya nakl olundu. Kahramanlığı dilden dile anlatılan bu şehit kumandanın kabri üzerine, Sultan Abdülhamid Han bir türbe yaptırdı.

Alimler, evliyalar ve Abdülezel Paşa, gibi kahramanlar yetiştiren Hadim'in temiz gençlerinin ecdatlarını iyi tanımasını ve onları kendilerine örnek almalarını diliyoruz.

Milona Muharebesinde şehit düşen
Alasonya Ordusu
2 nci Tümen 2 nci Tugay K.
Mirliva
Abdülezel Paşa